

[Inge Krogh]

arbejde videre med det alkoholproblem, vi har her i landet.

Der er talt meget om nordmænd, svenske og Østlande, og man har slået hinanden i hovedet med tal, men mon ikke der var én ting, man virkelig skulle se på: har vi et problem herhjemme, og hvad kan vi gøre ved det? Jeg mener, at et af midlerne til at udrydde det må være, at vi i hvert fald får flere restriktioner med hensyn til reklamen, end vi har i øjeblikket. Man kommer i hvert fald væk fra det forløjede, hvis man nøjes med reklamer, hvor der kun er en afbildning af selve flasken og oplysning om indholdet.

Hr. Lawaetz taler om, at der kun er 200 tilfælde af delirium herhjemme mod 600 i Sverige. Det kan jeg ikke udtale mig om, jeg kender ikke de nyeste tal. Det er muligt, det er rigtigt. Men jeg vil sige, at det at se et menneske med delirium er en frygtelig oplevelse. 200 er i hvert fald mange, og det må lægge et vist ansvar på alle dem, der kan tåle at drikke alkohol og altså kan holde måde med det.

Til hr. Askjær Jørgensen vil jeg til slut sige, at det næppe er alle, der kan tåle at se en flaske stående fremme og som sagt heller ikke tåle at se det i reklamerne, altså de, der er på afvænnings og har et problem.

Birgith Mogensen (CD):

Jeg skal lige ganske kort svare fru Inger Harms, som spurgte, hvorfor fabrikanter og sælgere bruger så mange penge på alkoholreklame. Det er blevet sagt af flere ordførere, og derfor regnede jeg ikke med, at det var nødvendigt at gentage det: det er simpelt hen for at flytte markedsandele. Hvorfor bliver der ofret så mange penge på reklame for forskellige komfurer og køleskabe? Det er for at flytte markedsandelen fra det ene fabrikat til det andet.

Aase Olesen (RV):

Jeg bad om ordet for at sige nøjagtig det samme som den foregående taler, nemlig til hr. Hans Jørgen Jensen. Hvis hr. Hans Jørgen Jensen havde ret i, at det ville betyde noget videre for forbruget, at man forbød reklamer, så tror jeg egentlig, jeg var tilhænger af et forbud. Så måtte man tage de ubehageligheder, der var ved det. Men det er jo sagen, at det gør det ikke. Det er ikke det,

der er afgørende for forbruget. Det er, som det allerede er sagt tidligere af flere ordførere, et spørgsmål om markedsandel.

Nej, det, der betyder noget for forbruget – det ved man fra danske undersøgelser og specielt fra udenlandske undersøgelser; Verdenssundhedsorganisationen har lavet en meget stor undersøgelse af det – er, at der er en nøje sammenhæng mellem forbrugets størrelse pr. individ pr. år og reallønnen og prisen. Altså: der er en meget nøje sammenhæng mellem prisen på en liter alkohol, og hvad man har i realløn. Hvis ikke man vil indse det, så tror jeg aldrig, man kan gøre en effektiv indsats mod det store forbrug.

Hr. Hans Jørgen Jensen må altså undskylde mig, når han taler om Glyptoteket, og jeg ved ikke hvad. Hr. Hans Jørgen Jensen og indenrigsministeren tilhører et parti, for hvilket beskæftigelsen på Spritfabrikkerne var en afgørende faktor, da vi i sin tid diskuterede beskatning af den danske snaps. Så er det altså en lille smule – nå ja, jeg skal ikke sige mere, men det er lidt mærkeligt at høre, at man så har den store tiltro til, at bare man forbød reklamer, så skulle det hjælpe.

Jeg mener altså stadig væk, at skal vi føre en effektiv politik for at formindske alkoholforbruget, så går det på afgifter.

Jeg vil sige til indenrigsministeren, at jeg i hvert fald ikke kan tilslutte mig den tankegang, at man skal øremærke afgifter. Det tror jeg ikke er et princip, som holder på nogen andre områder, og det gør det såmænd heller ikke på dette område. Jeg vil gerne være med til at øge midlerne til alkoholorpløsning, alkoholbehandling, alkoholforskning osv., men øremærkning tror jeg ikke på.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Der skal da ikke herske tvivl om respekten for forslagsstillernes intentioner. Det har vi sagt, hver gang forslaget er blevet fremsat. Men der er noget, der hedder: for lidt og for meget fordærver alting. Det er klart, at når sunde og gode ting overdrives, så går de over i deres modsætning. Det gælder jo mange andre ting end alkohol. Vi kan også lave en tobaksdebat, og vi kan også lave en bilist- eller bildebat, som altså ikke handler om bilskatter, men i det hele taget om det at køre i bil, trafik osv. Det slår mange mennesker